

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapest, 2008. év november hó 13. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A vámbevételt jelentős mértékben csökkentő csempészet büntette miatt I. r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 12.B.680/2006/25. számú ítéletét ***annyiban változtatja meg, hogy I. r. és II. r. vádlottakkal szemben kiszabott büntetést 350-350 (háromszázötven-háromszázötven) napi tétel, napi tételenként 400-400 (négy száz-négy száz) forint, 140.000-140.000 (száznegyvenezer-száznegyvenezer) forint pénzbüntetésre enyhíti.***

Egyebekben az elsőfokú ítéletet mindkét vádlottal szemben helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2007. év december hó 10. napján kelt 12. B. 680/2006/25. számú ítéletével I. r. és II. r. vádlottak bűnösségét társtettesként elkövetett vámbevételt jelentős mértékben csökkentő csempészet büntetében állapította meg.

Ezért a bíróság a vádlottakat 1-1 évi, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte. A Kft-vel szemben 937.440 forint vagyonekobzást rendelt el, és rendelkezett az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről is.

Az elsőfokú ítélet ellen mindkét vádlott és a védőik jelentettek be fellebbezést enyhítésért, amelyet a II. r. vádlott védője írásban is részletesen megindokolt. Álláspontja szerint a II. r. vádlott nem követte el a terhére rótt bűncselekményt, mivel az árut kísérő számlát a vámhatóságnál bemutatta, a számla alapján és a vámvizsgálatot követően meghatározott vámbiztosítékot kifizette, és ennek során a vámszervekkel történő együttműködése is kifogástalan volt. A tételes vámvizsgálat során a vámhivatalnak módja lett volna a számla alapján megállapított vámértéket kifogásolni, azonban erre nem került sor.

A védő a beadványában részletesen kitért arra is, hogy a lefolytatott bizonyítási eljárás során semmiféle adat nem merült fel arra vonatkozóan, hogy az áru

tényleges eladásáról a II. r. vádlott tudott, illetve az eladásában tevékenyen, bármilyen módon közreműködött volna. A védő álláspontja szerint önmagában az a tény, hogy az utóbb benyújtott értékesítési számla miatt nem a II. r. vádlottnak, hanem az I. r. vádlottnak szóltak a vámosok, ezt a fenti védői okfejtést teljes egészében alátámasztja. Összességében arra hivatkozott, hogy a kétségtelenül nem bizonyított tényeket védelem terhére értékelni nem lehet, ezért a felmentése indokolt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF. 137/2008/2. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános ülésen az I. r. vádlott védője a bejelentett fellebbezését módosította és azt elsődlegesen felmentésért, másodlagosan pedig enyhítésért tartotta fenn. Álláspontja szerint a lefolytatott bizonyítási eljárás során kétséget kizáróan nem nyert bizonyítást, hogy az áru eladását az I. r. vádlott végezte, illetve hogy ő arról egyáltalán tudott. A kft. bélyegzőjének használata önmagában nem elégséges bizonyíték annak megállapítására, hogy a számla kiállítója és egyben az áru értékesítője ő volt. A védő az elsőfokú ítélet megváltoztatását és védelem felmentését kérte. Másodlagos indítványával kapcsolatosan hivatkozott a vádlottak terhére nem róható időmúlásra és ezért pénzbüntetés kiszabására tett indítványt.

A II. r. vádlott védője a bejelentett fellebbezését ugyancsak módosított tartalommal és az írásban benyújtott beadvánnyal azonosan elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért tartotta fenn. Felszólalásában ő is hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás megalapozatlan, kétséget kizáró bizonyítékokkal nincs alátámasztva és lényegében az elsőfokú bíróság a kétséges tényezőket a vádlottak terhére mérlegelte. Ezért az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a II. r. vádlott bizonyítékok hiányában történő felmentését kérte. A kiszabott büntetés enyhítésére irányuló másodlagos indítványával kapcsolatban az igen jelentős időmúlásra hivatkozott.

A nyilvános ülésen jelen lévő II. r. vádlott az utolsó szó jogán ártatlanságát hangsúlyozta.

A vádlotti és védői fellebbezések a büntetés enyhítése tekintetében eredményre vezettek.

Az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§-ának (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le. Feltárta a vád tárgyává tett cselekmény elbírálásához szükséges bizonyítékokat és azokat okszerűen, az ésszerűség és a logika követelményeinek szem előtt tartásával értékelte, mérlegelte. A vádlottakat, és a tanúkat igen részletesen hallgatta ki, valamennyi okirati bizonyítékot figyelembe vett és - helyt adva a védelmi indítványoknak - vámszakértőt is bevont az eljárásba a vámmérték pontos tisztázása végett.

Ekként megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a felderítési kötelezettségének és ezen túlmenően az indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett. A ténymegállapítások nem iratellenesek, és helyesek a tényből-tényre levont következtetések is.

Az elsőfokú bíróság által így megállapított tényállás megalapozott, döntő részében mentes a Be. 351.§-ának (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól. Az elsőfokú ítélet kiegészítése a nyilvános ülésen elhangzottak alapján annyiban szükséges az I. r. vádlottra vonatkozó személyi rész tekintetében, hogy az I. r. vádlott jelenleg árukiszállítóként dolgozik egy kft-nél, havi jövedelme nettó 100.000 forint.

Az ítélet indokolása elírások miatt helyesbítésre szorul, mivel több helyen az I. r. és II. r. vádlott neve és cselekvősege felcserélésre került. Így az elsőfokú ítélet 6. oldal 5. bekezdésének 2. sorát az ítélőtábla akként javítja ki, hogy az egyszerűsített számlára az I. r. vádlott írta rá a szöveget, míg a 9. oldal 4. bekezdésének 5. sorában az I. r. vádlott helyett, a II. r. vádlottat tünteti fel, hiszen a II. r. vádlott volt az, aki a vámvizsgálatnál jelen volt.

Ugyanilyen elírás található az elsőfokú ítélet 10. oldalának 4. bekezdésében is, mert a vámárúnak a vámellenőrzés alóli elvonását nem a II. r., hanem az I. r. vádlott követte el azzal, hogy a vámárut még a vámvizsgálat előtt értékesítette, míg a II. r. vádlott volt az, aki az értékesítést megelőzően a vámáru átmeneti megőrzésbe vételét kérte, és az ekkor folytatott vizsgálat során a vámáru lényeges körülménye tekintetében a vámhatóság előtt valótlan nyilatkozatot tett.

Az ekként helyesbített ítéleti tényállás minden tekintetben megalapozott, ezért irányadó volt a másodfokú eljárásban is, a felülbírálat alapját képezte.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének a szükséges körben eleget tett. Megindokolta, hogy a vádlott részbeni tagadásával szemben a bizonyítékok közül melyeket, mely részükben és miért fogadott el.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére, törvényes a Btk. 2. §-a alapján az időbeli hatály vizsgálata, megállapítva, hogy összhatásában az elbíráláskori Btk. kedvezőbb a vádlottak számára, ezért helytálló a vádlottak cselekményének jogi minősítése is.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál értékelendő alanyi és tárgyi körülményeket lényegében helyesen sorolta fel. Helyesen utalt arra, hogy a vámeljárással lefolytatása szabálytalanul történt, hiszen a rendelkezésre álló iratokból megállapíthatóan az összehasonlító értéktől jelentősen eltérő, bevallott értékre figyelemmel a vámárut zároltatni kellett volna, és vámfelügyelet alá kellett volna vonni, ezt követően pedig a vámhivatal raktárában kellett volna őrizni. Az is egyértelműen megállapítható a vámszakértői véleményből, hogy a vámhatóság elmulasztotta alkalmazni az összehasonlító árakat annak ellenére, hogy a bevallott

vámérték az összehasonlító árral kiszámított értéknél lényegesen alacsonyabb volt. Ezek a hiányosságok a vámeljárás szabálytalan lefolytatására utalnak, amelyek a bűncselekmény elkövetését megkönnyítették. Ezen túlmenően nyomatékos enyhítő körülményként értékelte a Fővárosi Ítéltábla az igen jelentős, és a vádlottaknak fel nem róható időmúlást is.

Az enyhítő körülmények nagyobb számára és súlyára tekintettel a kiszabott büntetéseket enyhítette.

A vádlottak eddigi életvitelére, az enyhítő körülményekre figyelemmel mindkét vádlottal szemben a Btk. 87. § (1) bekezdés d./ pontja alkalmazásával a Btk. 51. § (1) és (2) bekezdése alapján pénzbüntetést szabott ki. A pénzbüntetés napi tétel számát a cselekmény tárgyi súlyával arányosan mindkét vádlott esetében azonosan felemelte.

Az egy napi tételnek megfelelő összeg meghatározásakor a vádlottak jövedelmi viszonyait vette figyelembe, megállapítva, hogy azokban lényeges eltérést nem észlelt, ezért mindkét vádlottal szemben az egy napi tétel összegét azonos összegben állapította meg.

Az így kiszabott pénzbüntetés alkalmas a büntetési célok biztosítására.

A pénzbüntetés átváltoztatására vonatkozó rendelkezés a Btk. 52. §-án alapul.

A Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a büntetést kiszabó részében, mindkét vádlott tekintetében megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdését felhívva helybenhagyta.

B u d a p e s t, 2008. év november hó 13. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Dr. Halász Irén s.k.
előadó bíró***

***Dr. Mató Ágnes s.k.
bíró***

A Fővárosi Bíróság 12.B.680/2006/25. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.49/2008/8. számú ítélete folytán 2008. év november hó 13. napján mindkét vádlottal szemben jogerős és végrehajtható!

B u d a p e s t, 2008. év november hó 13. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

Kiadmány hitelélül:

tisztviselő